

Någon kommer till oss

Predikan av Micael Nilsson, Korskyrkan Borås, söndagen den första advent 2007

"Ropa ut din glädje, dotter Sion, jubla, dotter Jerusalem! Se, din konung kommer till dig. Rättfärdig är han, seger är honom given. I ringhet kommer han, ridande på en åsna, på en ung åsnehingst. Jag skall förintä alla stridsvagnar i Efraim, alla hästar i Jerusalem. Krigets vapen skall förintä. Han skall förkunna fred för folken, och hans välde skall nå från hav till hav, från floden till världens ände." (Sak 9:9-10)

I slutet av andra världskriget sjönk en amerikansk ubåt i hemmahamn. Båten var full av besättningsmän. Dykare sattes genast in. När dykarlaget cirkulerar runt båten hör de en av sjömännen slå med en hammare mot metallskrovet. Han slår samma takter om och om igen. En av dykarna uppfattar att det är ett morsemeddelande, en fråga. Frågan lyder: Finns det hopp?

Dr. Harold Wolfe gjorde ett stort studium av 25 000 krigsfångar. Bland dem träffade han på en grupp som klarat oerhört svåra förhållanden utan posttraumatiska stresssymptom. Han ville veta varför. Varför hade dessa människor, som varit utsatta för samma svåra erfarenheter som alla andra, klarat sig så mycket bättre? Han fann en gemensam nämnare hos dem: hoppet. Därav drog dr. Wolfe denna slutsats: *"När en man har hopp klarar han att bära oerhörda bördor och grym bestraffning. Men när hoppet är ute faller människor sönder, känslomässigt, fysiskt och andligt."*

Det var därför besättningsmannen i den sjuka ubåten ville veta om det fanns hopp, för om vi har hopp kan vi uthärda mycket, men utan hopp kan vi inte leva.

Det var också vad hon frågade mig, den skarpa tjejen som besökte en av våra gudstjänster för sitt skolarbetes skull. Efteråt ville hon och hennes kamrater ställa några frågor. Efter ett antal standardfrågor om vilka vi var och trodde ställde hon sin sista fråga: Finns det hopp?

Första advent handlar om hopp. I årets mörkaste tid tänder vi våra ljus och stämmer upp våra sånger. Många av oss känner nog att vi behöver den extra känslomässiga tröst det ger att få ställa till med en liten fest mitt i mörkret. Men för vår existentiella oro, vår ängslan inför liv och död, behövs mer än ljus och traditioner. Inför liv och död behöver vi något mer handfast, ett budskap att tro på, ett hopp för tiden och för evigheten. Och det är verkligen nerven i adventstexterna. Det är vad mannen på gatan på sitt åsneföl, denna märkliga och spontana karneval, mantlarna och palmbladen och hosiannasången handlar om. Det handlar om hopp. Om människor som fått hopp och som ger uttryck för det.

Finns det hopp, knackade besättningsmannen med hammaren på skrovet i havets djup. Och idag, inför våldet och hatet i mellanöstern, inför fattigdom och svält i världen, söndersprickande ozonlager och tilltagande växthuseffekt, tänder vi kanske våra ljus med lite större allvar. Vi undrar: Finns det hopp?

Advent betyder bokstavligen att någon kommer till oss?

Det är vårt hopp. Jesu ankomst sker i tre stora faser:

1. Han kom

Sakarja profeterade, 500 år före Kristus: Han kommer!

Matteus konstaterade, som ett vittne vid vägens kant: Han kom!

Och folket dansar i glädje, barnen sjunger med de gamla, för han kom.

Jesus kom, som ljuset till en mörklad jord. Han kom som solen till det frusna, som kärleken till det övergivna hjärtat och som hoppet till de bedrövade.

Han kom till Maria från Magdala, en kvinna, förtryckt av onda krafter och föraktad av sin omgivning. Hans kärlek befriade henne, och hon, den föraktade, blev någon som var älskad och lycklig.

Han kom till Andreas, en sökare som längtat efter frid med Gud och som sökt överallt utan att finna den. I mötet med Jesus blev Andreas hel och fann sin inre ro.

Han kom till de sjuka, de slagna, de åsidosatta, och han förvandlade deras liv.

Jesus gav människor någonting att hoppas på.

Paulus skriver om tro, hopp och kärlek, och tro, hopp och kärlek är en bra beskrivning av Jesu tjänst. Människor som mötte hans kärlek fick hjälp att tro och något att hoppas på. Och om och om igen bekräftas dr. Wolfes ord i evangelierna: *"När en man har hopp klarar han att bära oerhörda bördor och grym bestraffning."*

Aldrig har dessa ord varit sannare än i Jesu eget liv.

Idag proklamerar vi ett faktum: Han kom.

Vad livet än tar ifrån dig ska ingen eller inget någonsin kunna ta ifrån dig detta: Jesus kom.

Därför finns det hopp.

Han föddes ibland oss för att dela våra liv.

Därför finns det hopp.

Han prövades i allt som du och kan förstå dig.

Därför finns det hopp.

Han bar sitt kors, och din synd, för att du skulle få förlåtelse för allt.

Därför finns det hopp.

Han bröt dödens makt och lämnade sin grav tom.

Därför finns det hopp.

Och därför kan Paulus skriva, Rom 15:13: *"Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid och ge er ett allt rikare hopp genom den heliga andens kraft."*

2. Han kommer nu

Advent betyder att någon kommer till oss.

Det har skett. Men i det kristna livet sker det också varje dag. Också idag. Därför firar vi advent. Inte för att vi bara ska hoppas den här dagen, utan för att vi den här dagen ska påminna oss om vad som alltid är sant. Jesus kommer till oss. Han lovade en gång: - Jag är med er alla dagar intill tidens ände, och han har aldrig tagit tillbaka sitt löfte. Så när du vaknar till en ny dag och säger: - Välkommen att dela min dag Gud, så kommer han till dig.

När du i din glädje vill tacka honom, kommer han till dig. Och när du i din sorg ropar ut din förtvivlan, så kommer han till dig.

Mitt i detta storslagna och högstämda, dessa basunsignaler: han kom och han kommer tillbaka finns en finstämd liten viskning, rakt in i ditt liv: - Jag är med dig också nu. Mitt i det liv som pågår.

En gång skrev aposteln Paulus, till församlingen i Filippi, Fil 2:19: *"Herren Jesus ger mig hopp om att snart kunna skicka Timotheos till er, så att jag kan få nyheter om er och vara vid gott mod även jag."*

Det är intressant. Detta är en dag mitt i livet, en helt vardaglig situation med ett problem som måste lösas. Så vitt vi förstår är det en dag då också Paulus fick bearbeta sin modlöshet. Sådana dagar känner vi igen. De flesta dagar är ganska vanliga dagar, då vi går upp på morgonen, planerar vår dag, kanske går till arbetet, möter vardagsproblem och måste få livet

att fungera. Här skriver Paulus om en konkret vardagsutmaning. Hur ska han kunna ordna så att hans medarbetare Timotheos kan ta sig till staden Filippi och tillbaka, med en hälsning från och till Paulus.

Du känner säkert igen detta. Att Jesus kom en gång är grunden för din tro. Att han ska komma tillbaka är en fantastisk tröst. Men du lever ju ditt liv mitt emellan dessa två stora händelser, och du behöver Gud mitt i allt du lever med varje dag. Varje dag behöver du hjälp. Varje dag behöver du hopp. Varje dag behöver du Gud. Och genom varje dag går en viskning från Jesus: - Jag är med dig. Därför kan Paulus också skriva, inför en praktisk fråga, i en konkret situation: - Herren Jesus ger mig hopp, för där, mitt i livets villervalla, kom Jesus till Paulus. Och idag behöver kanske någon av oss be just så: - Herre Jesus, ge mig hopp för min vardag.

Sist av allt, något om framtidshoppet.

Författaren John Maxwell berättar om en amerikansk stad som skulle hamna under vattenytan vid ett nytt dammbygge. En trygg liten småstad berövades sin framtid. Under den tid som följde upphörde människor att sköta hus och hem. Ingen målade sina hus. Ingen skötte om stadens parker. Inget underhåll företogs av vägar och offentliga lokaler. Allt växte igen och förföll förunderligt fort. Fast folket fortfarande bodde kvar såg staden övergiven ut. En man i staden förklarade: - *Om man inte har någon framtidstro har man heller ingen kraft i nuet.*

Advent betyder att någon kommer till oss. Mannen på åsnan i adventets texter kommer med framtidshopp.

Han som kom, visade sin kärlek, bar sitt kors och min synd och besegrade döden... Han som kommer till mig varje dag, med sin tröst, förmaning ibland, sin lyftande nåd och kärlek... Han ska komma igen. Bibeln säger att Jesus ska komma tillbaka till den här jorden.

Många av de texter som handlar om detta är svåra att begripa, och svåra att veta hur man ska förhålla sig till. Vad ska ske? Hur ska allt ske?

En och annan tycks veta precis. En man som besökte en kyrka där jag arbetade stack en gång sitt visitkort i min hand, efter det att jag försökt predika över detta, med orden: - Om det är någonting du undrar över, ring mig!

Så vågar jag inte säga. Framtidstexterna gör mig ödmjuk. Men när jag undrar och vrider och vänder på min tro och ibland förgäves försöker förstå brukar jag till slut fästa blicken på mannen i centrum av alla dessa fantastiska texter. Så tänker jag: - Det är Jesus. Han som kom en gång, han som kommer till mig varje dag, han ska komma tillbaka. Och om det är han som kommer då blir det nog bra. Han vet nog hur han ska göra allt.

Sakarja säger att han ska komma rättfärdig, förintat krigets redskap och förkunna fred. Hans seger kränker och förtrampar inte. Hans seger upprättar Guds tanke med världen.

Och då vill jag be med Johannes, i Bibelns sista bön: - Amen, kom Herre Jesus. För jag kan inte tänka mig något bättre, något mer hoppingivande eller mer trösterikt än att Jesus ska komma tillbaka till den trasiga värld jag växt upp i. - Amen, kom Herre Jesus.

I advent tänder vi ljus. Men Bibelns adventstexter talar också om att leva i ljuset. I ljuset av det ljusa hoppet att Jesus kommer. Därför låter jag Paulus avsluta min predikan. Paulus ord handlar nämligen om att leva i ljuset i väntan på den stora fantastiska dag då vi ska se Jesus ansikte mot ansikte. Lyssna, Rom 13:8-14, (NLB): "...se till att ni betalar allt ni är skyldiga. Men en sak blir ni aldrig kvitt, och det är er skyldighet att älska varandra. Den som älskar sina medmänniskor uppfyller kraven i Moses lag. Buden som finns nedtecknade där: "Du ska inte vara otrogen i ditt äktenskap, Du ska inte mörda, Du ska inte stjäla, Du ska inte ha begär" och alla andra bud kan ju sammanfattas i ett enda: "Du ska älska din medmänniska som dig själv." Den som älskar sin medmänniska gör henne inte något ont. Det är därför kärleken kan

uppfylla de krav Gud ställer i lagen. Ett annat skäl för att leva så som Gud vill, är att den tid vi har kvar är begränsad. Vakna upp, för vår slutliga räddning är närmare nu än när vi först började tro. Natten är snart slut, och dagen då Gud ska rädda oss för evigt närmar sig. Lev därför inte kvar i andligt mörker, utan kasta av er alla onda handlingar som om de vore smutsiga kläder. Ta istället på er en rustning med goda gärningar som passar den som lever i ljuset. Se till att era liv tål dagsljuset. Delta inte i vilda fester, drick er inte fulla, lev inte i sexuell lössläpphet och omoral, strid inte med andra människor och var inte avundsjuka. Nej, ta på er nya rena kläder som passar i gemenskapen med Herren Jesus Kristus. Se till att ni inte blir så upptagna med att tillfredsställa era mänskliga behov, att ni frestas att göra det som är ont.”

Detta är att tända sitt adventsljus och att sedan leva i det ljuset. Och detta är adventets hopp, Rom 13:12: ”Natten går mot sitt slut och dagen är nära.”

Någon kommer till oss.

- Amen, kom, Herre Jesus!